நரகத்தில் நுழையுங்கள்" என்று அல்லாஹ் கூறும்போது மூஃமின்கள் தயங்காமல் நரகத்தை நோக்கி ஓடுவார்கள்

நரகத்தில் நுழையுங்கள்"
என்று அல்லாஹ் கூறும்போது
மூஃமின்கள் தயங்காமல் நரகத்தை
நோக்கி ஓடுவார்கள்

முஃமின்களின் கீழ்ப்படிதலும், நேசத்தின் உச்சமும்
"அல்லாஹ்வை நேசிப்பதில் மிகக் கடுமையானவர்கள்" – தப்ஸீர் குர்துபியின் நுணுக்கம்

அஸ்ஹாபுல் உக்தூத் (அகழ்வாசிகள்)

வரலாற்றுப் பின்னணி

சிறுவனின் வருகையும் திருப்புமுனையும்
அற்புதம் உண்மையை உணர்தலும்
நோயாளிகளைக் குணப்படுத்துதல்
கோபமடைந்த மன்னன்
சிறுவனைக் கொல்ல எடுத்த முயற்சிகள்
சிறுவனின் தியாகமும் ஊர் மக்களின் ஈமானும்

அகழ்வாசிகள் (அஸ்ஹாபுல் உக்தூத்) மரணம்

குர்ஆன் கூறும் தீர்ப்பு

ஆக்கம்

திருப்பூர்

K. அமானுல்லாஹ்

9894197795

2. 165. குர்ஆன்

இன்னும், மனிதற்களிற் சிலர் அல்லாஹ்வைத் தவிர விக்கிரகங்களைத் தெய்வங்களாக) எடுத்துக் கொண்டு அவற்றை அல்லாஹ்வை நேசிப்பதேபோல் நேசிப்பவர்களுமுண்டு. ஆனால், விசுவாசங் கொண்டவர்களோ

அல்லாஹ்வை நேசிப்பதில் மிகக் கடுமையாக இருக்கிறார்கள். இன்னும், (நபியே) அநியாயஞ் செய்தவர்கள் (மறுமையில் நரகு) வேதனையைப் பார்க்கும் பொழுது அவர்களைப் பார்த்தால், நிச்சயமாக சக்தி யாவும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியன (என்றும்). இன்னும் நிச்சயமாக அல்லாஹ் வேதனை செய்வதில் மிகக் கடினமானவன் (என்றும் கண்டுகொள்வார்கள்).

ரிவாயத்து - கியாமத்து நாளில் அல்லாஹு தஆலா

நிராகரிப்பாளர்களை நோக்கி "நீங்கள் உங்கள் விக்கிரங்களுடன் நரகத்தில் நுழையுங்கள்" என்று சொல்வான், அவர்கள் நரகத்தில் நுழையமாட்டார்கள். அப்பொழுது மூமின்களைப் பார்த்து "நீங்கள் என்னை நேசித்திருப்பீர்களாயின் இந்த நரகத்தில் நுழையுங்கள்" என்று

கூறுவான். அப்பொழுது மூமின்கள் ஒருவரை ஒருவர் இடித்துக் கொண்டு நரகத்தை நோக்கிச் செல்வார்கள். அப்பொழுது ஈமான் கொண்டவர்கள் அல்லாஹு தஆலாவை நேசிப்பதில் மிகக் கடுமையானவர்கள் என்று அர்ஷின் கீழிலிருந்து ஒரு சப்தம் உண்டாகும்.

1. மூஃமின்களின் கீழ்ப்படிதலும், நேசத்தின் உச்சமும்

"நரகத்தில் நுழையுங்கள்" என்று அல்லாஹ் கூறும்போது மூஃமின்கள் தயங்காமல் நரகத்தை நோக்கி ஓடுவார்கள் என்று விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கு முந்தைய இறைத்தூதர்களின் வரலாற்றிலும் சில சான்றுகள் உண்டு.

தப்ஸீர் அறிஞர்களின் விளக்கம்:

தப்ஸீர் இப்னு கதீரில், முந்தைய உம்மத்துகளில் (சமூகங்களில்) வாழ்ந்த

மூஃமின்களை சோதிப்பதற்காக அல்லாஹ் சில கட்டளைகளை இட்டபோது, அவர்கள் அல்லாஹ்வின் மீதிருந்த நேசத்தினால் தீ மூட்டப்பட்ட குழிகளில் கூட குதிக்கத் துணிந்தனர் (உதாரணமாக: அஸ்ஹாபுல் உக்தூத் - அகழ்வாசிகள் வரலாறு).

இந்த ரிவாயத் உணர்த்தும் யதார்த்தம் என்னவென்றால்: உண்மையான நேசம் என்பது நிபந்தனைகளற்ற கீழ்ப்படிதலை உருவாக்கும். அல்லாஹ் தன் அடியார்களை ஒருபோதும் நரகில் தள்ள மாட்டான் என்ற முழு நம்பிக்கையும், அவனது கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிவதே தங்களின் ஆகப்பெரும் கடமை என்ற நேசமும் மூஃமின்களின் இதயத்தில் நிறைந்திருக்கும்.

2. "அல்லாஹ்வை நேசிப்பதில் மிகக் கடுமையானவர்கள்" – தப்ஸீர் குர்துபியின் நுணுக்கம்

இமாம் குர்துபி (ரஹ்) தனது தப்ஸீரில் "அஷத்து ஹுப்பன்" (மிகக் கடுமையான

நேசம்) என்பதற்கு ஒரு அற்புதமான காரணத்தைக் கூறுகிறார்:

மாறிக்கொண்டே இருக்கும் மனித நேசம்: நிராகரிப்பாளர்கள் மற்றும் முஷ்ரிக்குகளின் நேசம் சூழ்நிலைக்குத் தகுந்தபடி மாறும். அவர்கள் இன்பமாக இருக்கும்போது சிலைகளை வணங்குவார்கள்; ஆனால் கடலில் புயலில் சிக்கி மரண பயம் வரும்போது சிலைகளை மறந்துவிட்டு, "யா அல்லாஹ் எங்களைக் காப்பாற்று" என்று அல்லாஹ்வை மட்டுமே அழைப்பார்கள் (இதை திருக்குர்ஆன் 29:65 வசனம் உறுதிப்படுத்துகிறது). அதாவது, அவர்களின் நேசம் நிலையற்றது.

மாறாத மூஃமின்களின் நேசம்: ஆனால், ஈமான் கொண்டவர்களின் நேசம் இன்பத்திலும் மாறாது, துன்பத்திலும் மாறாது. வறுமை வந்தாலும், நோய் வந்தாலும், சோதனைகள் சூழ்ந்தாலும் மூஃமின்கள் அல்லாஹ்வை மட்டுமே நேசிப்பார்கள். எனவேதான்

மூஃமின்களின் நேசம் "மிகக் கடுமையானது / மிக உறுதியானது" என்று வர்ணிக்கப்படுகிறது.

3. நேசத்தின் மூன்று வகைகள்

இமாம் இப்னுல் கையிம் (ரஹ்) போன்ற அறிஞர்கள் இந்த வசனத்தின் அடிப்படையில் நேசத்தை மூன்றாகப் பிரிக்கிறார்கள்:

அல்-ஹுப்பு லில்லாஹ் (அல்லாஹ்விற்காக நேசிப்பது): இதுதான் ஈமானின் அடிப்படை. பெற்றோர், மனைவி, பிள்ளைகள், நண்பர்களை நேசிப்பது கூட அல்லாஹ்வின் திருப்திக்காக இருக்க வேண்டும்.

அல்-ஹுப்பு மஅல்லாஹ் (அல்லாஹ்வோடு சேர்த்து நேசிப்பது): இதுதான் இந்த வசனம் எச்சரிக்கும் 'ஷிர்க்' (இணைவைப்பு) ஆகும். அல்லாஹ்வுக்குக் கொடுக்கும் அதே பயபக்தியையும், நேசத்தையும் ஒரு

தலைவருக்கோ, தர்காக்களுக்கோ, சிலைகளுக்கோ அல்லது உலகப் பொருட்களுக்கோ கொடுப்பது.

அல்-ஹுப்பு ஃபில்லாஹ் (அல்லாஹ்வின் பாதையில் நேசிப்பது): நல்லமல்களையும், மார்க்க அறிஞர்களையும் அல்லாஹ்விற்காக நேசிப்பது.

4. அநியாயக்காரர்களின் (முஷ்ரிக்குகளின்) ஏமாற்றம்

வசனத்தின் இறுதிப் பகுதி, "அநியாயம் செய்தவர்கள் வேதனையைப் பார்க்கும்போது..." என்று கூறுகிறது.

இமாம் தபரி (ரஹ்) அவர்களின் தப்ஸீர் படி:

உலகில் தங்களுக்குப் பரிந்துரை செய்வார்கள் (ஷஃபாஅத் செய்வார்கள்) என்று நம்பி, வழக்கமான நடைமுறைக்கு மாற்றமாக யாரையெல்லாம் அல்லாஹ்வுக்கு நிகராக நேசித்தார்களோ, அவர்கள் யாவரும் கியாமத் நாளில் இவர்களைக் கைவிட்டுவிடுவார்கள்."

அல்லாஹ்வுக்கு நிகராக நேசித்தார்களோ, அவர்கள் யாவரும் கியாமத் நாளில் இவர்களைக் கைவிட்டுவிடுவார்கள்.

மறுமை நாளில் வேதனை கண்ணெதிரே வரும்போதுதான், "அடடா! அனைத்து ஆற்றல்களும் அல்லாஹ் ஒருவனுக்கே உரியதாக இருக்கிறதே! நாம் உலகத்தில் தப்பான ஆட்களை அல்லவா நம்பி நேசித்தோம்!" என்று அவர்கள் கதறுவார்கள். ஆனால், அந்த நேரத்தில் இந்த உணர்தல் அவர்களுக்கு எந்தப் பயனும் தராது.

5. நம் வாழ்விற்கான சுருக்கமான படிப்பினை

இந்த வசனமும் நீங்கள் குறிப்பிட்ட ரிவாயத்தும் நமக்குத் தரும் பாடம் இதுதான்:

நமது இதயம் என்பது அல்லாஹ்வின் நினைவாலும் அவனது நேசத்தாலும் மட்டுமே நிரப்பப்பட வேண்டிய ஓர் இடம். உலக நேசங்கள் அனைத்தும்

அல்லாஹ்வின் நேசத்திற்குக் கட்டுப்பட்டதாக இருக்க வேண்டுமே தவிர, அல்லாஹ்வின் கட்டளையை விட உலக விஷயங்கள் (பணம், பதவி, மனிதர்கள்) நமக்கு மேலாகத் தெரிந்துவிடக் கூடாது. அப்படி இருந்தால், நாமும் அறியாமல் இந்த வசனம் எச்சரிக்கும் கூட்டத்தில் சேர்ந்துவிடுவோம். அல்லாஹ் நம் அனைவரையும் பாதுகாப்பானாக!

இஸ்லாத்திற்கு முந்தைய காலத்தில் (சுமார் கி.பி. 520-525 வாக்கில்), இன்றைய ஏமனின் நஜ்ரான் என்ற பகுதியில் வாழ்ந்த 'து நவ்யாஸ்' என்ற மன்னனின் காலத்தில் நடந்ததாக வரலாற்றாசிரியர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

அந்த மன்னன் மிகவும் கொடுங்கோலன். அவன் தன்னை ஒரு கடவுளாக அறிவித்து, மக்கள் யாவரும் தன்னையே

வணங்க வேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்தினான். அவனுக்கு உதவியாக ஒரு வயதான சூனியக்காரனும் இருந்தான்.

2. சிறுவனின் வருகையும் திருப்புமுனையும்

சூனியக்காரனுக்கு வயதாகிவிட்டதால், தனது சூனியக் கலையை அடுத்த தலைமுறைக்குக் கற்றுக்கொடுக்க ஒரு புத்திசாலியான சிறுவனைத் தேர்ந்தெடுக்குமாறு மன்னனிடம் கூறினான். மன்னனும் ஒரு சிறுவனைத் தேர்ந்தெடுத்து, சூனியக்காரனிடம் அனுப்பி வைத்தான்.

அந்தச் சிறுவன் தினமும் சூனியக்காரனிடம் சென்று கல்வி கற்றுவிட்டு வீடு திரும்புவான். அவன் செல்லும் வழியில், ஒரு மலைக்குகையில் ஓர் இறைநேசர் (துறவி/ராஹிப்) வாழ்ந்து வந்தார். அவர் ஈஸா (அலை) அவர்களின் உண்மையான மார்க்கத்தைப்

(ஏகத்துவத்தைப்) பின்பற்றி வந்தார். சிறுவன் அவரிடம் சென்று அமர்ந்து, இறைவனைப் பற்றிய உண்மைகளைக் கேட்கத் தொடங்கினான்.

சூனியக்காரனின் போதனைகளை விட, துறவியின் போதனைகள் சிறுவனின் இதயத்தைக் கவர்ந்தன. இதனால் அவன் தினமும் துறவியிடம் நீண்ட நேரம் செலவிட்டான். இதனால் சூனியக்காரனிடமும், வீட்டிலும் தாமதமாகச் சென்றதால் இருதரப்பிலும் அடி வாங்கினான். இதைக் குறித்து துறவியிடம் முறையிட்டபோது அவர் கூறினார்: "சூனியக்காரன் கேட்டால் வீட்டில் தாமதம் என்று சொல்; வீட்டில் கேட்டால் சூனியக்காரனிடம் தாமதம் என்று சொல்."

3. அற்புதமும் உண்மையை உணர்தலும்

ஒருநாள், அந்த ஊர்ச் சாலையில் ஒரு பிரம்மாண்டமான கொடிய மிருகம் (சிங்கம் அல்லது பாம்பு போன்ற விலங்கு)

நின்றுகொண்டு மக்களை வழிமறித்துக் கொண்டிருந்தது. மக்கள் பயந்து ஓடினர்.

அப்போது அந்தச் சிறுவன் நினைத்தான்: "இன்று தெரிந்துவிடும், சூனியக்காரனின் கலை சிறந்ததா அல்லது துறவியின் போதனை சிறந்ததா என்று!"

அவன் ஒரு சிறிய கல்லை கையில் எடுத்து, "இறைவா! சூனியக்காரனின் காரியத்தை விட இந்தத் துறவியின் காரியமே உனக்கு மிகவும் உகந்தது என்றால், இந்த மிருகத்தைக் கொன்று மக்கள் செல்ல வழிவகுப்பாயாக!" என்று கூறி எறிந்தான். அந்தச் சிறு கல் பட்டு அந்தப் பெரிய மிருகம் உடனடியாக இறந்தது. மக்கள் ஆச்சரியமடைந்தனர்.

சிறுவன் ஓடிச்சென்று துறவியிடம் நடந்ததைக் கூறினான். துறவி அவனிடம், "மகனே! இன்று நீ என்னை விடச் சிறந்த நிலையை அடைந்துவிட்டாய். விரைவில் நீ சோதிக்கப்படுவாய். அப்போது என்னை

யாருக்கும் காட்டிக் கொடுத்துவிடாதே" என்று கூறினார்.

4. நோயாளிகளைக் குணப்படுத்துதல்

இதன் பிறகு, அல்லாஹ் அந்தச் சிறுவனுக்கு சில அற்புதங்களை (கராமத்) வழங்கினான். அவன் பிறவிக் குருடர்களையும், வெண்குஷ்டம் போன்ற தீராத நோய் உள்ளவர்களையும் அல்லாஹ்வின் பெயரால் குணப்படுத்தினான்.

மன்னனின் அவையில் இருந்த, பார்வையை இழந்த ஒரு முக்கிய அதிகாரிக்கு இந்த விஷயம் தெரிந்தது. அவர் பல பரிசுகளுடன் சிறுவனிடம் வந்து, "எனக்குக் கண் பார்வை வரவழைத்தால் இதையெல்லாம் உனக்குத் தருவேன்" என்றார்.

அதற்குச் சிறுவன், "நான் யாரையும் குணப்படுத்துவதில்லை. குணப்படுத்துபவன் அல்லாஹ் ஒருவனே! நீ அவனை நம்பினால், உனக்குக் பார்வை

தர அவனிடம் நான் பிரார்த்திக்கிறேன்" என்றான். அந்த அதிகாரியும் அல்லாஹ்றவை நம்பினார். சிறுவன் பிரார்த்தனை செய்ய, அவருக்குப் பார்வை திரும்பியது.

5. கோபமடைந்த மன்னன்

பார்வை திரும்பிய அதிகாரி மறுநாள் மன்னனின் அவைக்குச் சென்றார். மன்னன் ஆச்சரியப்பட்டு, "உனக்கு யார் பார்வையைத் தந்தது? நானா?" என்று கேட்டான்.

அதற்கு அந்த அதிகாரி, "இல்லை, எனக்கும் உமக்கும் இறைவனாகிய அல்லாஹ்வே எனக்குப் பார்வை தந்தான்" என்றார். கோபமடைந்த மன்னன் அவரை சித்திரவதை செய்தான். சித்திரவதை தாங்காமல் அவர் சிறுவனைக் காட்டிக் கொடுத்தார்.

மன்னன் சிறுவனை அழைத்து வந்து, "நீ பெரிய சூனியக்காரனாகிவிட்டாயே! குருடர்களை எல்லாம்

குணப்படுத்துகிறாயே!" என்றான். சிறுவன் தைரியமாக, "நான் யாரையும் குணப்படுத்துவதில்லை, அல்லாஹ்வே குணப்படுத்துகிறான்" என்றான். மன்னன் சிறுவனையும் கொடூரமாக சித்திரவதை செய்தான். இறுதியில் சிறுவன் அந்தத் துறவியைக் காட்டிக் கொடுத்தான்.

துறவியும், அந்த அதிகாரியும் மன்னன் முன் கொண்டு வரப்பட்டனர். தங்களின் ஏகத்துவக் கொள்கையைக் கைவிடும்படி மன்னன் கட்டளையிட்டான். அவர்கள் மறுத்தனர். மன்னன் ஒரு ரம்பத்தைக் கொண்டு வரச் செய்து, முதலில் துறவியின் தலையில் வைத்து அவரை இரண்டாகப் பிளந்து கொன்றான். பின்னர் அந்த அதிகாரியையும் அவ்வாறே கொன்றான்.

6. சிறுவனைக் கொல்ல எடுத்த முயற்சிகள்

அடுத்து சிறுவனின் முறை வந்தது. ஆனால், சிறுவனைக் கொல்ல மன்னனால் முடியவில்லை.

முயற்சி 1: மன்னன் தன் சிப்பாய்களை அழைத்து, சிறுவனை ஒரு உயரமான மலையின் உச்சிக்குக் கொண்டு சென்று, அங்கிருந்து கீழே தள்ளிக் கொல்லுமாறு கூறினான். அவர்கள் மலை உச்சிக்குச் சென்றபோது, சிறுவன் "இறைவா! உனக்கு நாடினபடி இவர்களிடமிருந்து என்னைக் காப்பாற்று!" என்று துஆ செய்தான். உடனே மலை கிடுகிடுத்தது, சிப்பாய்கள் அனைவரும் கீழே விழுந்து இறந்தனர். சிறுவன் நடந்து அரண்மனைக்கு வந்தான்.

முயற்சி 2: மன்னன் வேறு சில சிப்பாய்களை அழைத்து, ஒரு கப்பலில் நடுவக் கடலுக்குக் கொண்டு சென்று இவனை நீரில் மூழ்கடித்துக் கொல்லுமாறு கூறினான். கடலின் நடுவே சென்றபோது சிறுவன் மீண்டும் அதே துஆவைச் செய்தான். உடனே கப்பல் கவிழ்ந்து சிப்பாய்கள் மூழ்கி இறந்தனர். சிறுவன் மீண்டும் தப்பித்து மன்னனிடம் வந்தான்.

7. சிறுவனின் தியாகமும் ஊர் மக்களின் ஈமானும்

மன்னன் செய்வதறியாது திகைத்தான். அப்போது சிறுவன் மன்னனிடம் ஒரு யோசனை கூறினான்:

"மன்னனே! நீர் என்னை ஒருபோதும் கொல்ல முடியாது. நான் சொல்லும் வழிமுறைப்படி செய்தால் மட்டுமே என்னைக் கொல்ல முடியும். ஊர் மக்கள் அனைவரையும் ஒரு மைதானத்தில் ஒன்று திரட்டுங்கள். என்னை ஒரு மரத்தில் கட்டுங்கள். என்னுடைய அம்புக் கூடையிலிருந்து ஓர் அம்பை எடுங்கள். பின்னர், 'இந்தச் சிறுவனின் இறைவனாகிய அல்லாஹ்வின் திருப்பெயரால்...' (பிஸ்மில்லாஹி ரப்பில் குலாம்) என்று உரக்கக் கூறி என் மீது அம்பெய்யுங்கள். அப்போதுதான் நான் இறப்பேன்."

மன்னன் அந்தச் சிறுவனை ஒழிக்க வேண்டும் என்ற அவசரத்தில், மக்கள்

முன்னிலையில் சிறுவன் சொன்னபடியே செய்தான். அம்பு சிறுவனின் நெற்றியில் பாய்ந்தது. சிறுவன் தன் கையை நெற்றியில் வைத்தபடி உயிர் நீத்தான் (ஷஹீதானான்).

இதைக் கண்ணுற்ற ஆயிரக்கணக்கான ஊர் மக்கள் அனைவரும் ஒருமித்த குரலில்: "நாங்கள் இந்தச் சிறுவனின் இறைவனை ஈமான் கொள்கிறோம்! நாங்கள் இந்தச் சிறுவனின் இறைவனையே நம்புகிறோம்!" என்று முழக்கமிட்டனர்.

மன்னன் சிறுவனைக் கொல்ல நினைத்து, ஒட்டுமொத்த ஊரையும் அல்லாஹ்வின் பக்கம் திருப்பிவிட்டான். அவனது சூழ்ச்சி தோற்றது.

8. அகழ்வாசிகள் (அஸ்ஹாபுல் உக்தூத்) மரணம்

மன்னன் மிகுந்த ஆத்திரமடைந்தான். ஊரின் முக்கிய வீதிகளின் ஓரங்களில் பெரிய அகழிகளை (பள்ளங்களை)

தோண்டக் கட்டளையிட்டான். அதில் விறகுகளைப் போட்டுப் பெருந்தீ மூட்டச் செய்தான்.

மன்னன் அறிவித்தான்: "யாரெல்லாம் இந்தச் சிறுவனின் மார்க்கத்தைக் கைவிட மறுக்கிறார்களோ, அவர்களை இந்தத் தீக்குழியில் தள்ளுங்கள்."

ஆனால், அந்த மக்களின் ஈமான் எவ்வளவு உறுதியாக இருந்தது என்றால், அவர்கள் தீக்குழியைக் கண்டும் அஞ்சவில்லை. ஒவ்வொருவராகத் தாமாகவே முன்வந்து தீக்குழியில் குதித்து தங்களின் உயிரை விட்டனர்.

அப்போது ஒரு பெண், தன் கையில் ஒரு பாலகனை (குழந்தையை) ஏந்தியபடி தீக்குழியின் அருகே வந்து, தன் குழந்தையின் மீதான பாசத்தால் சற்றே தயங்கி நின்றாள். அப்போது அல்லாஹ் அந்தப் பாலகனைப் பேச வைத்தான். அந்தப் பிஞ்சு குழந்தை கூறியது:

"என் அருமைத் தாயே! பொறுமையாக இருங்கள்! நிச்சயமாக நீங்கள் சத்திய பாதையில் தான் இருக்கிறீர்கள்!"

இதைக் கேட்ட அந்தத் தாய், சற்றும் தயங்காமல் குழந்தையோடு தீக்குழியில் குதித்து ஷஹீதானாள்.

குர்ஆன் கூறும் தீர்ப்பு

இந்தக் கொடூரத்தைச் செய்த மன்னனும் அவனது கூட்டத்தாரும் தங்களின் செயலைக் கண்டு மகிழ்ந்தனர். ஆனால் அல்லாஹ் சூரா அல்-புரூஜில் இவர்களை சபித்துக் கூறுகிறான்:

"அகழ்வாசிகள் (அழிந்து போயினர்). விறகுகள் போடப்பட்டு எரிக்கப்பட்ட நெருப்புக் குழி(யை உடையவர்கள்). அதன் அருகில் அவர்கள் அமர்ந்திருந்தபோது, நம்பிக்கையாளர்கள் விஷயத்தில் தங்களின் செயல்களைக் கண்டுகளித்துக் கொண்டிருந்தனர். மாண்புமிக்கவனும், புகழுக்குரியவனுமாகிய அல்லாஹ்வை அவர்கள் நம்பியதைத் தவிர, வேறு

எதற்காகவும் அவர்கள் (நம்பிக்கையாளர்களைப்) பழிவாங்கவில்லை." (குர்ஆன் 85: 4-8)

மறுமையில் இந்த இறைநம்பிக்கையாளர்களுக்கு சொர்க்கத்தின் உயரிய பதவிகளும், அநியாயம் செய்த மன்னனுக்கு நரகத்தின் கொடிய வேதனையும் காத்திருக்கிறது என்று குர்ஆன் இந்த வரலாற்றை நிறைவு செய்கிறது.